

Andrej Doler

Andrej Doler je zaposlen na Komunalnem podjetju Slovenj Gradec kot samostojni vzdrževalec v sektorju ogrevanja in energetike. V Sindikatu komunale, varovanja in poslovanja z nepremičninami Slovenije (SKVNS) je aktiven že devetnajst let – sprva je bil sindikalni zaupnik v podjetju, zdaj pa že tretje leto opravlja funkcijo predsednika. Pod njegovim vodstvom je podjetniški sindikat po dolgem obdobju zatišja spet zaživel, letos pa jim je uspelo sprejeti tudi novo podjetniško kolektivno pogodbo.

» Sindikat ni samo to, da ti vsak mesec trgajo tisti procent od plače in se potem nič ne naredi. Treba se je truditi, da delaš razlike za svoje člane, je prepričan naš tokratni sogovornik. Foto M. P.

Lahko na kratko predstavite svojo poklicno pot?

Zaposlen sem v Komunalnem podjetju Slovenj Gradec, in sicer v sektorju ogrevanja in energetike. Od začetka sem bil strojnik upravljanja, zdaj pa sem samostojni vzdrževalec. Pokrivamo ogrevanje kompletnega Slovenj Gradca – šol, stanovanjskih in drugih objektov.

Sicer pa se naše podjetje ukvarja tudi z vodovodno oskrbo, zemeljskimi deli in pogrebno dejavnostjo.

Koliko časa ste sindikalno aktivni?

Sindikalni zaupnik sem že devetnajst let, od samega začetka, odkar sem v firmi. Takrat smo imeli stodontno sindikalno udeležbo – vsi zaposleni so se včlanili. Oziroma bilo je tako, da ko so se ljudje zaposlili, so avtomatsko postali člani sindikata. Zdaj pa sem že tretje leto predsednik sindikata.

Kakšno je vaše vsakdanje delo na sindikalnem področju?

Trudim se, da sem v stalnem stiku s sodelavci. Organiziram sestanke, kadar je treba, in potem sedimo skupaj – sindikat, svet delavcev in direktor. Vsak pove, kaj mu ustreza in kaj ne, in skupaj poiščemo rešitev. Zmenimo se brez konfliktov. Pomembno se mi zdi, da sem dostopen in da ljudje vedo, da se lahko zanesejo name.

Kakšen odnos ima delodajalec do sindikalnega dela?

Dolgo časa ni bilo pravega posluha. Prejšnji predsednik sindikata se je upokojil, potem pa so na ta položaj prišli ljudje, ki so bili skoraj del vodstva – in med vodstvom ter sindikatom pač ni šlo najbolje skupaj. Delali smo le tisto nujno, kar je moralo iti čez sindikat. Letos pa smo dobili novega direktorja in ta ima povsem drugačen pristop. Zelo je odprt za pogovore, za delavce. Sindikalne ure dobim brez problema, imam tudi službeni avtomobil, opremo – za vse je poskrbljeno. Nimam slabe besede čez njega.

Bi kakšen sindikalni dosežek posebej izpostavili?

Letos smo sklenili novo podjetniško kolektivno pogodbo. Stara je bila iz leta 2015 – to se pravi, da se v desetih letih nismo nikamor premaknili. Zelo sem vesel, da smo to dosegli. Uspelo nam je dvigniti plače, božičnico in regres. Uredili smo tudi stimulacijo za prisotnost – prej si že z enim dnevom bolniške izgubil celoten dodatek, zdaj pa smo to uredili tako, da se do petih dni sorazmerno odšteje. To so konkretne izboljšave, ki so dobre za delavce in za firmo.

» **Na sindikat se lahko vedno zanesesh, kadar se drugače nimaš kam obrniti.**

S kakšnimi izzivi se soočate pri sindikalnem delu?

Največji izziv je pridobivanje novih članov. Stari se upokojujejo, vsak novi zaposleni pa ima svoje mišljenje – prvi vprašajo, kaj bodo dobili za to, da so v sindikatu. Dolgo časa nismo imeli česa ponuditi, plače se niso dvigovale, napredka ni bilo. Zdaj pa se stvari premikajo in lahko nekaj ponudimo. Trudimo se, da delamo razlike za tiste, ki so člani – konec leta pripravim darila posebej za člane sindikata, saj konec koncev vsi nekaj prispevamo s članarino.

Kako pa je z včlanjevanjem mladih?

To je poseben izziv. Mladi, ko pridejo iz šole, sploh ne vedo, za kaj pri sindikatu gre. Nihče jih ne pouči – ne v srednji šoli, ne kje drugje. Šele z leti zveš, kaj sindikat sploh je in zakaj je pomemben. Poleg tega mladi ne vidijo, da se kot predsednik sindikata ne borim samo za člane, ampak za celo firmo. To mi je zanimivo, da mladi tega preprosto ne vidijo.

Zakaj je po vašem smiselno biti sindikalno aktiven?

Odkar sem malo bolj seznanjen s sindikalnim delom, vidim, koliko zadev nam sindikat nudi – od pravne pomoči naprej. Na sindikat se lahko vedno zanesesh, kadar se drugače nimaš kam obrniti. Tudi sam pri sebi opažam, da mi sindikalno delo daje neko odgovornost, da ljudje name gledajo drugače, se zanesejo name. In ko vidim, da lahko pomagam pri določenih zadevah, ki jih prej nisem poznal, me to žene naprej.

Kakšne lastnosti pa mora imeti dober sindikalni zaupnik?

Najprej, za začetek, moraš biti za delavca. Za vse delavce – ne za eno stran pa za drugo, ampak na splošno za vse. Tudi tistim, ki niso člani sindikata, pomagam, kadar je treba, in pri tem ne delam razlik. Se pa trudim, da čim več ljudi pridobim v sindikat. Želel bi si več članov, ampak to je proces.

Miha Poredoš